

διὰ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ ἐγκλήματος τῆς Κυρίας Δις Δεσφ. Ἡ κυρία αὕτη εἶχεν οἰκιστοποιηθῆ τὸ μέγιστον μέρος τῆς περιουσίας τοῦ δικηγόρου τῆς Νέας Ὑόρκης Μάρσαλ τῇ βοήθειᾳ ὑπνωτικῶν ἐπιδράσεων. Ἐν τῇ γενομένῃ κατὰ τὸν παρελθόντα Μάιον δίκῃ, ἐν ᾗ δ. κ. Φέλδμαν παρίστατο ὡς παραματογνώμων, ἀπέδειξεν οὗτος δι' ὑπνωτικῶν ὁπλισθῆναι ἐν ἐργῶν ἐπιδράσεων, ὅτι ἡ Κυρία Δις Δεσφ. κασεγράφη τοῦ ἐπικινδύνου τούτου μέσου πρὸς ἰδιοτελεῖς σκοπούς. Τότε ὑπεβάλεν ἐπίσης ὡς μέλος τῆς λαοδικαστικῆς ἐταιρίας τῆς Νέας Ὑόρκης νομοσχέδιον κατὰ τῆς κατασχέσεως τοῦ ὑπνωτισμοῦ, ὅπερ καὶ ἐν Οὐασινγκτῶν ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν ὅπως ὑποβλήθῃ τῇ Βουλῇ τῶν ἀντιπροσώπων. Προσεχῶς ἀναχωρεῖ δ. κ. Φέλδμαν εἰς Πετροῦπολιν, κατὰ πρόσκλησιν τῆς συζύγου τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας Δελιάνωφ ὅπως ὑποβάλῃ εἰς τὴν διὰ τοῦ ὑπνωτισμοῦ θεραπείαν συγγενεῖς τινὰς αὐτῆς πάσχοντας τὰ νεύρα. Μετὰ τὸ τέλος τῆς θεραπείας ταύτης δ. κ. Φέλδμαν ἐπανακάμει καὶ πάλιν εἰς Βερολίνον ὅπως ἐπὶ παρουσίᾳ, καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν διαπρεπῶν εἰδικολόγων, ὡς τοῦ πολλοῦ Βίρchow κτλ. ἐπιχειρήσῃ πειράματα ὑπνωτιστικῆς θεραπείας ἐπὶ εἰδικῶν ἀσθενῶν.

Χρέος χρονικολόγου ἐκπληρῶν, ἀς σημειώσω ἐνταῦθα καταλήγων ὅτι ἡ Κυρία Μαργαρίτα Φῶξ Κάνε, ἡ χήρα τοῦ γνωστοῦ περιηγητοῦ τοῦ Βορείου Πόλου, ἥτις ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐδοξάζετο ὡς ἡ ἐπισημότερα πνευματιστικὴ μεσάζουσα τῆς Ἀμερικῆς, ἡγάπησεν αἰφνίς, τὴν ἀλήθειαν καὶ πρὸ μικροῦ ἀπεκάλυψεν ἐν τῇ μουσικῇ ἀκαδημίᾳ τῆς Νέας Ὑόρκης ἐνώπιον πολυπληθεστάτου ἀκοατηρίου τὸ μυστικὸν τῆς γνωστῆς περιήγησός ἀνικρούσεως τῆς τραπέζης, ὅπερ συνίστατο ἐν τούτῳ ὅτι παρήγε τους μυστηριώδεις ἤχους διὰ τῆς πρώτης ἀρθρώσεως τοῦ μεγάλου δακτύλου τοῦ ποδός! Ἐπιτροπὴ ἐκ παρόντων ἱατρῶν, οἵτινες ἐπετήρουν τὰ πειράματα, ἐπεβεβαίωσαν τὰς ἐξομολογήσεις αὐτῆς. Ἀλλ' ἡ μέθοδος τῆς ἀνικρούσεως τῆς τραπέζης εἶνε ἐφευρέσεις τῆς ἀγροτικῆς τέχνης τῶν νεωτέρων, καὶ κατ' οὐδὲν δύναται νὰ ἐπισκιάσῃ τὴν ἐν τῇ μαντικῇ δικαίαν φήμην τῶν προσφιλῶν ἡμῶν προγόνων, οὔτε νὰ ἀναιρέσῃ ἡ ἀνωτέρω ἀναφερομένη ἀποκάλυψις τοῦ ψευδοῦς αὐτῆς καὶ ἐλάχιστον ἐκ τῶν ὅσα περὶ τοῦ μυστικισμοῦ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων διηγῆσθαι.

Βερολίνον, τῇ 7/19 Νοεμβρίου 1888

ΚΑ. ΝΙΚΟΛΑΙΔΗΣ

Διὰ μόνης τῆς ἐργασίας δύναται ἡ σκέψις νὰ καταστή ὑγιής, διὰ μόνης δὲ τῆς σκέψεως δύναται ἡ ἐργασία νὰ καταστή εὐτυχής.

Τὸ παρελθὸν εἶνε ἄβυσσος καταδροχίζουσα ὅλα τὰ παροδικὰ πράγματα· τὸ μέλλον, ἐπίσης εἶνε ἄβυσσος ἀδικωρῆτος. Ἡ μέλας τῶν ἀβύσσων τούτων ῥεῖ διηνεκῶς ἐντὸς τῆς ἀλήκειας τὸ μέλλον ἀπεφορτίζεται ἐν τῷ παρελθόντι ῥέον, διὰ τοῦ ἐνεστώτος. Ὁ ἄνθρωπος κείται μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἀβύσσων.

Nicole.

ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ

ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΑΙ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΧΟΛΟΥΒΟΥ

(Συνέχεια)

Ὅτε τὰ ἐγχώρια φύλλα ἀνήγγειλαν τὴν ἐκ τῆς πατρίδος ἀποστολὴν ἀρωγῆς, τὰ συγχαρητήρια κατεπλημύρησαν, δικαίως δὲ ὑπερφανοῦμεθα διὰ τῆς ὑπὲρ τοῦ Αὐτοκράτορός μας καὶ τῆς γενναιοδωρίας αὐτοῦ κολακευτικῆς κρίσεως τοῦ ξένου ἐκείνου τύπου. Δὲν δύναμαι δὲ νὰ κλείσω τὸ ζήτημα τοῦτο χωρὶς ν' ἀναφέρω ἐξαίρετόν τινα ἄνδρα, τὸν ὅποιον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐγνώρισα ἐκεῖ. Εἶνε ὁ κ. Κάρολος Πόππε, ὁ διευθυντὴς τοῦ καταστήματος Πόππε, Ρόσσοβ καὶ Σα. Εἰς τὸν πολύτιμον τούτον φίλον ὀφείλω ἄπειρα, ἰδίως ὅμως μ' ἐβοήθησε νὰ ἐξοπλισθῶ προσηκόντως διὰ τὴν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐκδρομὴν καὶ νὰ γίνῃ ἡ ἐκθέσις τῶν ἐκ τῆς πατρίδος κομισθέντων ποικίλων πραγμάτων.

Ὅταν τὰ ἐγχώρια φύλλα ἀνήγγειλαν τὴν γενναίαν ἀρωγὴν, ἥτις μας ἐστάλη ἐκ τῆς πατρίδος, μεκατεπλημύρησαν παντὸς εἶδους συγχαρητήρια τῶν κατοίκων. Μεγάλην δ' ἐντύπωσιν ἔκαμεν εἰς τε τὴν κοινὴν γνώμην τὸ μέγα καὶ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος ἡμῶν περὶ ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν· τοῦτο δ' ἦτο δι' ἡμᾶς ἀληθὲς βέλταμον παρηγορίας καὶ δικαίη ἀφορμὴ ὑπερφανίας. Ἐνταῦθα ὀφείλω ν' ἀναφέρω ἐξαίρετόν τινα ἄνδρα, εἰς τὸν ὅποιον ὀφείλω ἄπειρα, ἐγνώρισα δ' αὐτὸν κατὰ τὴν δι' αὐτοῦ τηλεγραφικὴν ἀποστολὴν τῆς χρηματικῆς βοήθειας ἐκ Βιέννης. Εἶνε ὁ κύριος Πόππε, προϊστάμενος τοῦ καταστήματος Πόππε, Ρόσσοβ καὶ Σα, ἄνευ τοῦ ὅποιου δυσκολώτατα θὰ κατωρθοῦτο ἡ προμήθεια πάντων τῶν διὰ τὸ ἐσωτερικὸν ταξιδίδιον ἀναγκαίων καὶ ἐτι δυσκολώτερον ἡ παρασκευὴ τῆς ἐκθέσεώς μας.

Ἡ ἐκθέσις αὕτη ἦτο πρᾶγμα δυσκατόρθωτον, ἐχρησιάσθη δὲ μεγάλη πατριωτικὴ ἀφασίωσις, τὴν λέγω ἄνευ καυχολογίας, ὅπως κατορθωθῇ. Τὴν διαρκείαν δ' αὐτῆς, ἐπορευμένην, ἵνα ἐπιχειρήσῃ διαφόρους ἐπιστημονικὰς ἐκδρομὰς εἰς τὰ περὶ εἰς τὸν κάλπον. τὸ Τάβελσργ καὶ τὸ Σομμερτατθεργ. Κατὰ τὰς ἐκδρομὰς ταύτας ἡσκούντο καὶ οἱ ἀκόλουθοί μου εἰς τοιοῦτου εἶδους ἐργασίας, ἡ δὲ κρίσις τῶν ἐκδρομῶν μας δὲν ἦτο μικρά, διότι ἐπιστρέψαμεν ἐκαστοτε κατὰρτοί ἐκ ποικίλων συλλογῶν εἰς Καπστάδην. Τὰς συλλογὰς ταύτας θέλω ἕως περιγράψαι ἐπὶ τῷ εὐληπτότερον εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔργου τούτου, ἐνταῦθα δὲ μόνον σημειῶ ὅτι αἱ συλλογαὶ αὗται συνέτειναν ὅτι ὀλίγοι πρὸς πλουτισμὸν τῆς ἐκθέσεώς μας καὶ αὐξάνειν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς ἐκθέσεως καὶ πρὸς διδασκαλίαν τῶν περὶ ἐμᾶς, διότι ἡ κατὰ τὴν ὁλὴν οἱ συντροφοί μου διὰ τὸ ἀναμέναν αὐτοὺς ἔργον. Ἀλλ' ἀς προῶν τώρα εἰς τὴν περιγραφὴν τῆς πρώτης ταύτης αὐστρουγγικῆς ἐκθέσεως ἐν Καπστάδι.